

Dosarul nr. 2ra-945/18

prima instanță, Jud. Chișinău, sediul Buiucani: L. Pruteanu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, V. Negru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Popescu Victoria, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Victoria împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „IQ Labs-M” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Inspecția de Stat a Muncii cu privire la constatarea existenței relațiilor de muncă, obligarea perfectării contractului de muncă cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Popescu Victoria, reprezentantă de avocatul Doina Ioana Străisteanu, și menținută hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 19 mai 2016, Popescu Victoria, reprezentantă de avocatul Doina Ioana Străisteanu, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva ÎCS „IQ Labs-M” SRL, intervenient accesoriu Inspecția de Stat a Muncii cu privire la constatarea existenței relațiilor de muncă, obligarea perfectării contractului de muncă cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza CV-ului depus, a fost invitată de către pârât la interviu într-un oficiu amplasat pe bd. Dacia, nr. 31, mun. Chișinău (adresa acestui oficiu nu corespunde cu adresa sediului juridic trecut în Registrul de Stat al Persoanelor Juridice). După interviu, pârâtul i-a propus un loc de muncă în una din departamentele sale, și anume în „Compliance”, unde se examinează plângerile clienților împotriva agenților săi de vânzări, sarcina sa fiind de a examina aceste plângeri.

A menționat că, pârâtul i-a comunicat că activează în domeniul prestării serviciilor turistice, ajută clienții să procure bilete avia.

A susținut reclamanta că a activat în departamentul „Compliance” din cadrul

ÎCS „IQ Labs-M” SRL începând din 28 iulie 2015, fiindu-i promisă achitarea unei remunerații lunare în sumă de 300 dolari SUA. La fel, i s-a comunicat că contractul de muncă va fi perfectat mai târziu.

Reclamanta a mai indicat că a beneficiat de cursuri de instruire pentru a face cunoștință cu activitatea companiei. Când a început să lucreze, supervisorul său a fost Tatiana Grigoriuc.

Afirmă că, după câteva zile de muncă, pârâtul i-a preluat amprente digitale și a fotografiat-o pentru a perfecta permisul de intrare.

În calitate sa de angajată al ÎCS „IQ Labs-M” SRL, dânsa primise instruire și acces la programele de lucru folosind nume de utilizator și parolă dată de compania pârâtă.

După ce activase timp de o lună, la 31 august 2015, a constatat că nu a fost perfectat contractul de muncă, i s-a refuzat în achitarea salariului pentru perioada lucrată și i s-a comunicat că nu va fi admisă la locul de muncă.

Reclamanta a adresat companiei pârâte o cerere, prin care a solicitat perfectarea contractului individual de muncă, lista terților cărora le-a dezvăluit datele sale cu caracter personal, achitarea salariului pentru perioada care a activat la companie și salariului pentru lipsa forțată de la muncă, la care nu a primit niciun răspuns.

La 08 octombrie 2015, reclamanta a adresat Inspecției de Stat a Muncii o plângere, la care abia la 22 ianuarie 2016 a primit răspuns, fiind informată că în urma examinării plângerii nu au fost stabilite careva raporturi de muncă între dânsa și ÎCS „IQ Labs-M” SRL, totodată explicându-i-se despre dreptul de a se adresa în instanța de judecată.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată a solicitat reclamanta constatarea existenței relației de muncă între dânsa și ÎCS „IQ Labs-M” SRL, obligarea pârâtului de a perfecta contractul individual de muncă începând cu 28 iulie 2015; restabilirea în funcție; încasarea a sumei de 354 de dolari SUA pentru fiecare lună de absență forțată de la muncă până la ziua repunerii în funcție; repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 5 salarii lunare, adică a sumei de 1772,75 dolari SUA și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Popescu Victoria, reprezentată prin avocatul Străisteanu Doina Ioana, a fost respins și menținută hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, constatând lipsa existenței raportului juridic de muncă între compania ÎCS „IQ Labs-M” SRL și Popescu Victoria, ultima fiind doar testată pentru o eventuală activitate în Compania „International Travel Network”.

Mai mult ca atât, și Inspecția Muncii, care în urma examinării petițiilor adresate de către Popescu Victoria, a conchis asupra imposibilității constatării cărorva relații de muncă între părți.

La 01 februarie 2018, Popescu Victoria, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Popescu Victoria a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor judecătorești, susținând că acestea sunt ilegal emise în raport cu circumstanțele cauzei și probelor prezentate în cadrul examinării pricinii.

A considerat recurenta că la materialele cauzei au fost aduse suficiente probe, care fac dovada faptului că Popescu Victoria a fost încadrată în muncă în cadrul companiei ÎCS „IQ Labs-M” SRL, și anume copia discuțiilor de la lucru cu supervisorul său Anastasia Curaru, copia facturii detaliate despre convorbirile telefonice cu T. Grigoriuc, V. Ignatiuc, E. Pavel – toți angajați ai ÎCS „IQ Labs-M” SRL, declarațiile martorului A. Curaru, afirmațiile directorului ÎCS „IQ Labs-M” SRL, A. Harjevscki care a recunoscut că o cunoaște pe recurentă și că aceasta a lucrat la companie.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că recurenta a făcut cunoștință cu decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, la data de 30 noiembrie 2017.

Astfel, recursul declarat la data de 01 februarie 2018, este în termen.

La 23 aprilie 2018, în adresa intimațiilor ÎCS „IQ Labs-M” SRL și Inspekția Municipii a fost expediată copia recursului declarat de către Popescu Victoria, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popescu Victoria este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popescu Victoria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și instanța de fond și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Cod de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Popescu Victoria, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Popescu Victoria, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh